

Doğaçla Şairim

— mujdat-erasl · 09 Eylül 2009

özüm, seni bilirim,
el kadar filen gönlünce dolmadı
gözüm, bana emanet edilmiş
sağlam yaşam olmadı
gülüm, derdiğin o gül vazoda hep
bak taptaze hiç solmadı
sözüm, insana dönük kalemim
şairime/şiiirime ihanet etmez

özüm, seni bilirim
yoksulluğun dinmedi çilen katlandı
gözüm, bana emanet edilmiş
hiçbir sanal yaşam bile olmadı
gülüm, geldiğin o gün orada
bak, arsız özlem hiç doymadı
sözüm, insana dönük kalemim
şairine/şiiirine ihanet etmez

özüm, seni bilirim,
yatağında gebeydin tavan üstüne damladı
gözüm, bana emanet edilmiş
banal yaşam bile asla olmadı
gülüm, sevdiğin o yün, şişi burada
bak, tek ilmeğin kalmadı
sözüm, insana dönük kalemim
şaire/şiiire ihanet etmez

seni bilirim, el kadar filen gönlünce dolmadı
seni bilirim, yoksulluğun dinmedi çilen katlandı
seni bilirim, yatağında gebeydin tavan üstüne damladı

derdiğin o gül vazoda hala bak taptaze hiç solmadı
geldiğin o gün orda işte bak arsız özlem hiç doymadı
sevdiğin o yün işte şişi burada tek ilmeğin kalmadı

bana emanet edilmiş sağlam yaşam olmadı
bana emanet edilmiş hiçbir sanal yaşam bile olmadı
bana emanet edilmiş banal yaşam bile asla olmadı

özüm, seni bilirim
gözüm, bana emanet
gülüm, derdiğin geldiğin sevdiğin
sözüm, insana dönük kalemim şairine ihanet etmez

bak!
kokla! o gül, vazoda
yaşa! o gün, orada
ör! o yün, burada

onur, namus, işte kalem; kalem!
şair; takıntısız, tükenmez, laf götürmez
insana bandırır şiirini, şaire ihanet etmez,
şair'se!

değilse, bana ne!

Müjdat Eraslan.
balaban Kent Şairleri.